

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Det folketingsudvalg, som behandlede forslaget til byggeloven for købstæderne og landet af 10. juni 1960, gav i sin betænkning udtryk for, at man ikke så rimelig grund til, at bestemmelser om bygnings opførelse m. v. — herunder navnlig de teknisk konstruktive bestemmelser — ikke skulle være de samme i København og på Frederiksberg som i det øvrige land. Udvalget anmodede derfor boligministeren om at søge foretaget en revision af de gældende byggelove for København og Frederiksberg med henblik på, at bygningsbestemmelserne i så vid udstrækning som muligt bliver ensartede for hele landet (Folketingstidende 1959-60, tillæg B, sp. 1228).

I overensstemmelse hermed nedsattes den 16. december 1964 et udvalg med stiftamtmand Ove Larsen som formand og med embedsmænd fra boligministeriet og de to kommuner. Ud fra hovedsynspunktet, at byggelovgivningen i så stor udstrækning som muligt bør være ensartet for hele landet, blev det pålagt udvalget særligt at undersøge og overveje, i hvilken udstrækning og på hvilken måde de principper, som er indeholdt i byggeloven, og lovens enkelte bestemmelser, hensigtsmæssigt kan optages i byggelovene for København og Frederiksberg, og hvorvidt og i hvilke henseende der for de to kommuners vedkommende gør sig særlige forhold gældende, som nødvendiggør eller begrundet lovbestemmelser af andet indhold.

Udvalget afgav betænkning i november 1968 (betænkning nr. 510/1968). Udvalget er kommet til det resultat, at en væsentlig del af byggelovens bestemmelser vil kunne finde anvendelse i de to kommuner, men har ikke foreslået dem inddraget under en samlet lovgivning for hele landet. Udvalget har derimod overvejet, om bestemmelsen kunne samles i en fælles lov for København og Frederiksberg, men har ment, at såvel forskelligheder mellem de to kommuners administrative forhold som forskelligheder i det lovgrundlag de to kommuner på beslægtede områder er underkastet, samt forskelligheder imellem de to kommuners ønsker om formulering af visse bestemmelser, ville medføre, at en samling af sådanne indbyrdes afvigende bestemmelser om væsentlige emner ville gøre lovens indhold vanskeligt overskueligt. Udvalget har derfor foreslået, at der gennemføres en særskilt byggelov for København og en særskilt byggelov for Frederiksberg.

Målet forekommer imidlertid i princippet at

måtte være fælles og forenkle byggebestemmelser for hele landet. Bestræbelserne for at nå dette mål vil blive fortsat i forbindelse med den tidligere bebudede reform af planlægningslovgivningen, som agtes gennemført som næste led i den jordlovsreform, der indledtes i folketingssamlingen 1968-69 med gennemførelsen af bl. a. love om by- og landzoner, om naturfredning, om tilbudspligt og om frigørelsesafgift. Denne reform af planlægningslovgivningen vil bl. a. komme til at omfatte bygningslovgivningen og byplanloven.

Det ville ikke være i overensstemmelse med disse bestræbelser nu at gennemføre særskilte byggelove for de to kommuner, København og Frederiksberg. Hertil kommer, at også hovedstadsområdets fremtidige organisering må indgå i overvejelserne om planlægningslovreformen. Selv om man på indværende tidspunkt ikke ved, hvordan en kommende hovedstadsordning vil blive udformet, må man dog gå ud fra, at et forskelligt lovgrundlag inden for byggelovgivningen for to af hovedstadsområdets kommuner vil besværliggøre bl. a. by- og egnsplanlægning, sanering og byfornyelse, samt vej- og kloakplanlægning.

Forberedelserne til den omtalte reform af planlægningslovgivningen vil være omfattende og tidkrævende, og et resultat vil først kunne foreligge om nogle år. Medens en revision af de for København gældende byggelovsbestemmelser uden skade kan afvente planreformens gennemførelse — den københavnske byggelov er fra 1939 og har i vidt omfang ligget til grund for byggeloven af 1960 — må det på den anden side erkendes, at Frederiksberg har et påtrængende behov for nye byggegræder.

Byggeloven for Frederiksberg stammer fra 1890, og efter den stedfundne udvikling er det såvel for de byggende som for administrationen til betydeligt besvær at arbejde under en så forældet lovgivning. Embedsmænd fra boligministeriet og Frederiksberg har derfor gennemgået mulighederne for at udvide landsbyggeloven til at omfatte Frederiksberg og er nået til enighed om, at denne vej med visse modifikationer er farbar.

Det her foreliggende lovforslag går herefter i hovedtræk ud på, at byggeloven med enkelte undtagelser udvides til at omfatte Frederiksberg, og at der i et særligt kapitel i loven gennemføres visse særregler, som kun skal finde anvendelse på Frederiksberg.

Forslagets gennemførelse vil endvidere indebære, at det landsomfattende bygningsreglement, som